

§ 16. zák. odp. označuje toliko podmět nároku odpůrčího, jde-li o odpor proti právním jednáním v řízení konkursním.

Praví se, že v konkursu, nehledě k výjimce v dotčeném článku zákona stanovené, nárok odpůrčí vznésti má nikoliv jednotlivý věřitel, nýbrž jen věřitelstvo, správcem podstaty dle § 76. k. ř. zastupované.

Změna oněch předpisů řádu konkursního, jimiž práva správce podstaty se omezují a zejména změna předpisu § 147. al. a) k. ř. nebyla nikdy zamýšlena a nelze se jí dočísti ani ze znění § 16. zák. odp. ani z materialíí zákona.

Nepraví zákon nic jiného, než že nárok odpůrčí má býti vznesen správcem podstaty jako zástupcem věřitelstva.

Za jakých podmínek se tak státi může, stanoví však řád konkursní.

Uvádí-li se v rekursu dovolacím, že v případě daném nelze docíliti usnesení výboru věřitelstva proto, že všichni členové výboru věřitelstva, vyjma jediného náhradníka, byli žalováni, dlužno proti tomu vytknouti, že by ovšem nebylo možno, přiměti žalované k tomu, aby učinili usnesení jako členové výboru věřitelstva, kdyžtě jejich předpojatost je zjevná, že však v případě takovém stejně, jako kdyby vůbec nebylo výboru věřitelstva, dle analogie § 147. k. ř. dlužno komisaře konkursního pokládati za oprávněna, aby dal povolení k vedení rozepře, pokud se týče, aby o příslušné žádosti správce podstaty věcně rozhodl. —

(Rozh. ze dne 23. července 1907, č. 9857.)

Flieder.

Alimenty jakožto prozatímné opatření.

A. žádala proti svému manželu B. o prozatímné opatření toho způsobu, že se tomuto uložití má, aby na její a jejího dítěte výživu přispíval měsíčně obnosem 60 K na dobu, až spor její s B. na placení alimentů pro ni a dítě pravoplatně bude rozhodnut. První stolice návrh zamítla, druhá povolila:

D ů v o d y :

Dle § 378. ex ř. povoliti lze prozatímné opatření i před zahájením sporu. Ustanovení toto jest všeobecné, platí tudíž i pro alimenty dle § 382. č. 8. ex ř., neboť pro odchylku zákon sám neposkytuje žádné opory a schází pro ni též jakýkoliv důvod slušnosti. Naopak dlužno pokládati alimenty za nejdůtklivější důvod pro prozatímné opatření a z příčiny té poskytovat jim též plnou měrou oné výhody § 378. ex ř. Též z ohledů praktických nelze ospravedlňovati ohledně alimentů výjimku z tohoto zákonného ustanovení, ana přec není pochybnost o titulu žalobním a možnosti

brzského podání žaloby, kdežto neposkytnutím prozatímného opatření by se žadatelce, jakmile by se připustilo vyplacení služného manželovi, aspoň pro tento měsíc dosáhnutí výživného snadno znemožnilo.

Důvody, o které se opírá zamítavé usnesení, nemohou proto býti správnými a jeví se skutečně mylnými.

Z toho, že zákonodárce do § 382. ex. ř. v odst. 8. pojal též výživné pro manželku a děti, nelze přece logicky vyvozovati, že by byl chtěl tím výživné z výhod prozatímného opatření vyloučiti; toť by byl naopak výživné mlčky pominul. Zařazením jeho do způsobů prozatímních opatření zákonodárce nemohl zamýšleti nic jiného, než učiniti je účastným veškerých výhod, kterých instituce prozatímních opatření věřitelům a ohroženým poskytuje.

To jest i zjevno ze zprávy stálého výboru k ex. ř., na kterou se naříkané usnesení odvolává. Vždyť dí se ve zprávě té výslovně, že pojetí výživného do způsobů prozatímních opatření stalo se k vůli úplnosti, čímž jest přece jasně řečeno, že výživné sem vším právem a s veškerými výhodami prozatímních opatření patří. Že se tam praví, že vlastně nezavádí se tím nic nového, ano již i platné právo prozatímní opatření připouštělo, z toho přece nelze dedukovati, že by zákonodárce tím chtěl nařizovati, aby pro způsoby prozatímních opatření v odst. 8. § 382. ex. ř. uvedených zachovány býti měly formální resp. procesualní postupy v dotyčných předpisech materiálního práva — naříkané usnesení citují §§ 108. a 117. obč. z. — naznačené. Vždyť čl. XXVII. uv. z. k ex. ř. nařizuje výslovně opak. Ostatně oba §§ 108. i 117. ob. z. obč. týkají se rozvodu a nedají se nikterak appretovati na případ tento, kde jedná se výlučně jen o alimenty a o rozvodu ani zmínka se nečiní. Konkluse prvního soudce, že opatření stran výživného soud může učiniti teprve po zahájení sporu o rozvedení neb rozloučení manželství, jest tudíž naprosto pochybenou.

Podaný rekurs jeví se tudíž důvodným, a poněvadž jsou zde též zásadní podmínky ku povolení žádaného prozatímního opatření (§ 378., 381., 389. ex. ř.) a předloženým dopisem též nebezpečí dostatečně bylo osvědčeno, soud rekursní žádosti ihned meritálně vyhověl.

(Rozh. zem. soudu v Brně ze dne 11. května 1906, čís. jedn. R. II. 151./6.) J. B.

K výkladu o příslušnosti soudu exekučního.

Usnesením z 5. listopadu 1906 povolil okresní soud v B. zabavení jedné třetiny platů dlužníku jako státnímu úředníku patřících a v návrhu exekučním jakož i v povolujícím usnesení určen byl jako exekuční soud okresní soud v B.